

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αἶνιγμα α'.

Εἶναι τὸ αἶνιγμα δεινὸν καὶ δύσκολος ἡ λύσις,
 Ἐκεῖνος δὲν μὲ ἔλυσε καὶ σὺ δὲν θὰ μὲ λύσης·
 Ἡ λύσις εἶναι δέσιμον· ἐχάθην ἂν μὲ λύσης,
 Χιλίους κόμβους δέσε με, κ' ἰδοὺ εὐθὺς ἡ λύσις.
 Μὲ ἔλυσες; — Τί ἔμεινεν ἀφοῦ τοὺς κόμβους λύσης;
 Δέσε με, εἶμαι αἶνιγμα αὐτόχρημα ἡ λύσις.
 Πλὴν πάλιν σοῦ ὑπόσχομαι τὸ αἶνιγμα ἂν λύσης
 Νὰ γείνης μέγας βασιλεὺς λαοὺς νὰ κατακτήσης.

Αἶνιγμα β'.

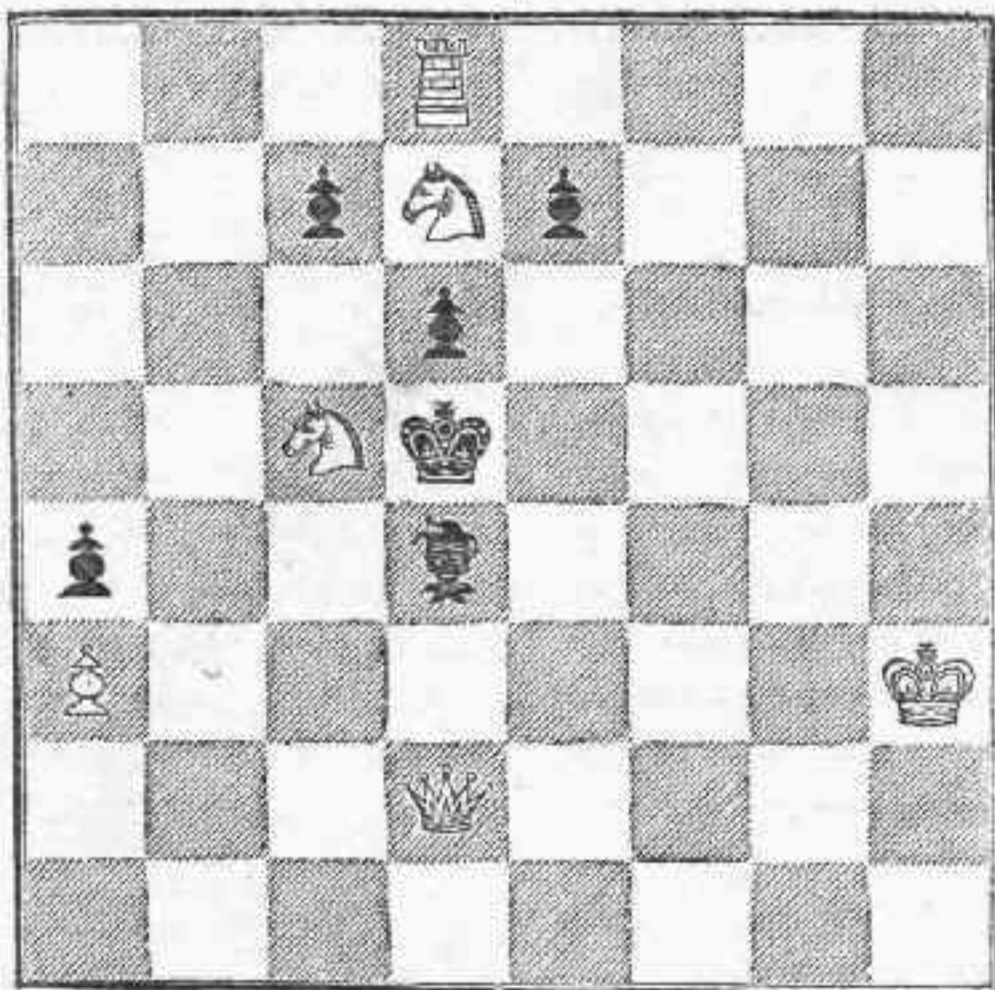
Οὔσα εἰμι ἀκέφαλος πλὴν κεφαλὴν ἂν φέρω
 Τοὺς φίλους μου εὐδαίμονας πρὸς τοὺς αἰθέρας αἶρω,
 Τὸ ἄσμά μου ἀκούουσιν οἱ ἀληθεῖς μου φίλοι
 Καὶ ἔπειτα τὸ ψάλλουσι τ' ἀνθρώπινά των χεῖλη.
 Καὶ σὺ, ὦ ἀναγνώστὰ μου, γλυκὰ θὰ τραγωδήσης
 Ἐὰν τὸ εὐκὸλον αὐτὸ αἶνιγματάκι λύσης.

Α. ΗΛΙΑΔΗΣ

Ὁ Κ. Ἡλιάδης προσφέρει εἰς τὸν λύσοντα ἢ τὴν λύσουσαν ἐν ἡ καὶ ἀμφότερα
 τὰ ἀνωτέρω αἰνίγματα, ἐν ἀντίτυπον τῆς παρ' αὐτοῦ συγγραφείσης κωμωδίας:
 «Οἱ ἄμυβαίως Ὑπηρέται.»

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΖΑΤΡΙΚΙΟΥ

Μαῦρα

Λευκά

Τὰ λευκὰ παίζουσι καὶ εἰς τέσσαρας κινήσεις ἀχμᾶλνιζουσι τὸν βασιλέα.

Ὁ «Παρθενῶν» προσφέρει εἰς τὸν λύσοντα τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα τὰ ἐξῆς:

Ἐὰν μὲν ὁ συνδρομητὴς ᾗναι ἔκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, λαμβάνει ἐν παιγνίδιον ζατρι-
 κίου, εἰάν δὲ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λαμβάνει ἓνα τόμον τοῦ μυθιστορήματος: «Ὁ Ἀγ-
 γελος Πιτού.»